

tionsbeføjelse i lovforslagets tekst. Både i medfør af gældende lov og i lovforslaget forsker forskerne frit i den tid, hvor de ikke er pålagt andre opgaver som bl.a. administrative opgaver, undervisningsopgaver, udvalgsarbejde m.v. Det betyder, at den enkelte forsker i den tid, hvor vedkommende ikke er pålagt andre opgaver, ikke kan pålægges at optage eller undlade forskning i bestemte områder.

Den enkelte forskers forskningsfrihed indskrænkes heller ikke af lovforslagets § 17, stk. 2, hvorefter den enkelte forsker forsker frit inden for universitetets forskningsstrategiske rammer. Flertallet påpeger, at universitetets forskningsstrategiske rammer skal forstås bredt og dækker hele universitetets profil. Dette er tydeliggjort i bemærkningerne til § 10, stk. 8, om udviklingskontrakter, hvoraf det fremgår, at udviklingskontrakten skal indeholde en beskrivelse af universitetets strategiske mål og indsatsområder. Da dette sker på et overordnet niveau, præciserer flertallet, at udviklingskontrakter ikke skal og ikke kan anvendes til at indskrænke forskningsfriheden.

Flertallet har i øvrigt noteret sig, at ifølge Bernerkonventionen træffer ophavsmanden til et værks ideelle ret afgørelse om, hvorvidt værket skal offentliggøres. Denne ret begrænses af:

1. § 10, stk. 3, i lov nr. 347 af 2. juni 1999 om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner, hvorefter forskeren som udgangspunkt kan offentliggøre og disponere over en opfindelse, når ansættelsesinstitutionen, f.eks. et universitet, skriftligt har bekræftet at have modtaget en underretning om, at forskeren har gjort en opfindelse som led i sit arbejde. Ansættelsesinstitutionen kan imidlertid i medfør af § 11, stk. 2, pålægge forskeren ikke at offentliggøre sin opfindelse i op til 2 måneder eller længere efter konkret aftale, hvis institutionen ønsker at udnytte opfindelsen erhvervsmæssigt.
2. § 14, stk. 1, nr. 6, i lovforslag nr. L 107, fremsat den 5. december 2002 af videnskabsministeren, om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter og videnskabsministerens ændringsforslag hertil som fremsendt den 14. marts 2003, hvoraf følger, at komiteen skal sikre, at der sker offentliggørelse af såvel negative som positive forsøgsresulta-

ter, så hurtigt det er muligt og fagligt forsvarligt.

Flertallet finder det centralt, at der skal være størst mulig åbenhed om beslutninger og grundlaget herfor på universitetet. Lovforslagets § 10, stk. 2, præciserer dette i forhold til bestyrelsen, som er universitetets øverste myndighed. Spørgsmålet om åbenhed eller aktindsigt er i forvejen reguleret af offentlighedsloven samt af principperne om »meroffentlighed« og »god forvaltningsskik«. Disse regler gælder også for universitetets øvrige organer. Det bemærkes, at der kan være visse personalesager og lønforhandlinger eller dokumenter eller oplysninger, som der f.eks. af økonomiske hensyn ikke kan herske åbenhed om. Lovforslagets bemærkninger præciserer tillige dekanens og institutlederens forpligtelse til at opbygge en organisation til at løfte de samlede opgaver med inddragelse af de studerende, det videnskabelige personale og det teknisk-administrative personale. Dette er med til at sikre den åbne dialog og åbenhed om beslutninger og grundlaget herfor også på niveauerne under bestyrelsen. Flertallet noterer, at lov om ligestilling af kvinder og mænd finder anvendelse ved sammensætning af bestyrelsen m.v.

Flertallet fremhæver, at det skal fastsættes i vedtægten, hvordan åbenheden sikres i bestyrelsens arbejde og på universitetet i øvrigt. Vedtægten skal godkendes af videnskabsministeren i henhold til lovforslagets § 10, stk. 6, hvorefter ministeren vurderer, om reglerne om åbenhed er iagttaget på alle niveauer. Flertallet ser det som positivt, hvis universitetet i sin vedtægt for yderligere at understøtte åbenheden giver det teknisk-administrative personale plads som observatør i akademisk råd samt åbner mulighed for at nedsætte udvalg med koordinerende, forberedende og rådgivende funktioner.

Flertallet finder det centralt, at de universiteter heltidsuddannelser, hvor det ikke allerede er sket, omlægges med henblik på at sikre en reel implementering af 3+2-strukturen med treårige bacheloruddannelser efterfulgt af toårige kandidatuddannelser.

Efter lovforslagets vedtagelse vil Videnskabsministeriet tage initiativ til at igangsætte en dialog mellem universiteterne, rektorerne for gymnasieskolerne, Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet med henblik på at afklare de kompetencer, der er nødvendige for at kunne